

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 61/2019
07.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Драгицом Вранић, као записничарем, одлучујући о захтеву Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе саобраћајне полиције за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 21 У 11863/16 од 06.12.2018. године, са противном странком Привредним друштвом за промет и услуге Ауто школа "АА" д.о.о. ..., ...,, кога заступа пуномоћник Славиша Кнежевић, адвокат из ..., ... број ..., у предмету одузимања дозволе, у нејавној седници већа одржаној дана 07.03.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА** и **ПРЕИНАЧУЈЕ** пресуда Управног суда 21 У 11863/16 од 06.12.2018. године, тако што се **ОДБИЈА** тужба Привредног друштва за промет и услуге Ауто школа "АА" д.о.о.

ОДБИЈА СЕ захтев противне странке за накнаду трошкова.

Образложење

Побијаном пресудом уважена је тужба Привредног друштва за промет и услуге Ауто школа "АА" д.о.о. ..., поништено решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе саобраћајне полиције 03/7 број 224-56/16 од 08.07.2016. године, којим је тужиоцу одузета дозвола да обавља оспособљавање кандидата за возаче моторних возила и предмет је враћен надлежном органу на поновно одлучивање.

У захтеву за преиспитивање побијане пресуде, поднетом због повреде закона, подносилац наводи да је решење од 08.07.2016. године, којим је Привредном друштву за промет и услуге Ауто школа "АА" д.о.о. ..., одузета дозвола да врши оспособљавање кандидата за возаче моторних возила, донето правилном применом члана 307. став 6. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер је у надзору који су код наведеног привредног друштва извршила овлашћена лица МУП-а, Полицијске управе за град Београд дана 23.03.2016. године и 19.05.2016. године, утврђено да је једином испитивачу у привредном друштву ББ пресудом надлежног прекршајног суда, дана 28.02.2014. године (са датумом правноснажности 19.09.2014. године), изречена

заштитна мера забране управљања моторним возилом у трајању од 30 дана, због чега ово привредно друштво у наредном периоду од две године, од 19.09.2014. године до 19.09.2016. године, није могло да у привредном друштву обавља послове испитивача. Указује да је, чланом 238. став 2. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, прописано, да испитивач мора да испуни услов да му у последње две године није изречена заштитна мера забране управљања моторним возилом. С тим у вези, истиче да је без утицаја чињеница у ком периоду је трајала изречена забрана управљања моторним возилом јер се услов из члана 238. став 2. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима везује искључиво за изрицање заштитне мере. Због свега наведеног сматра да је побијаном пресудом Управног суда повређен закон, па предлаже да Врховни касациони суд побијану пресуду поништи.

Противна странка Привредно друштво за промет и услуге Ауто школа "АА" д.о.о. ... је у одговору на захтев навело да је захтев недозвољен, јер је чланом 49. став 1. ЗУС-а прописано да се захтев за преиспитивање судске одлуке може поднети само против правноснажне одлуке Управног суда, а побијана пресуда је процесна одлука која нема материјалну већ само формалну правноснажност. Истиче да је захтев неоснован, јер без обзира на то што је правноснажност одлуке у изрицању заштитне мере ББ заиста наступила 19.09.2014. године, њена правна дејства су отпочела тек након уручења лицу на које се односи (23.03.2016. године) и које изречену забрану није (ни у ком виду или делу) прекршило. Предлаже да суд захтев одбаци или одбије и потражује трошкове састава одговора на захтев у висини од 36.000,00 динара.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева у смислу одредбе члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Према разлозима образложења побијане пресуде, тужени је донео одлуку о одузимању дозволе за обављање послова оспособљавања кандидата за возаче моторних возила, након што је у надзору утврђено да тужилац Привредно друштво за промет и услуге Ауто школа "АА" д.о.о. ... у периоду од 19.09.2014. до 21.01.2016. године није имало испитивача који испуњава прописане услове из члана 238. став 2. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, будући да је једином испитивачу у наведеном привредном друштву ББ, пресудом надлежног прекршајног суда, дана 28.02.2014. године изречена заштитна мера забране управљања возилом у трајању од 30 дана, са датумом правноснажности 19.09.2014. године. По оцени Управног суда, тужбом оспорено решење обухваћено је битном повредом правила поступка из члана 199. став 2. ЗУП-а, јер разлози дати у оспореном решењу и правни прописи на које се тужени позвао не упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву. Ово зато што у конкретном случају тужени орган наводи да је ББ саопштење о наведеној заштитној мери уручено 23.03.2016. године, о чему у списима предмета нема доказа, а што је од утицаја на чињеницу од ког дана је наведена заштитна мера изречена ББ почела да тече, односно у ком прецизно одређеном периоду он није могао да обавља послове испитивача, посебно имајући у виду да је одредбом члана 202. став 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано да заштитна мера, односно мера безбедности почиње да тече од дана када је возачу саопштена.

Оцењујући законитост побијане пресуде, Врховни касациони суд налази да се основано наводима захтева указује да је пресудом повређен закон.

Према разлозима образложења оспореног решења од 08.07.2016. године, овлашћена службена лица МУП-а, Полицијске управе за град Београд, извршила су 23.03.2016. године и 19.05.2016. године надзор над поштовањем прописа из области оспособљавања кандидата за возаче у Привредном друштву за промет и услуге Ауто школа "АА" д.о.о. ..., о чему је сачињен записник. У надзору је утврђено да је у периоду од 19.09.2014. до 21.01.2016. године једини испитивач у наведеном привредном друштву био ББ, коме је пресудом надлежног прекршајног суда дана 28.02.2014. године (са датумом правноснажности 19.09.2014. године) изречена заштитна мера забране управљања возилом у трајању од 30 дана. Како је Законом о безбедности саобраћаја на путевима, као услов који испитивач мора да испуни, између осталог, прописано да му за последње две године није изречена заштитна мера забране управљања возилом и како је Привредно друштво за промет и услуге Ауто школа "АА" д.о.о. ... у периоду од 19.09.2014. до 21.01.2016. године организовало и спроводило возачке испите на којим је ББ учествовао као члан испитне комисије, по оцени туженог, стекли су се услови за одузимање дозволе овом привредном друштву за оспособљавање кандидата за возаче моторних возила и из члана 307. став 6. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер не организује и не спроводи возачки испит на савестан и прописан начин.

Одредбом члана 209. став 1. тачка 3. Закона о безбедности саобраћаја на путевима ("Службени гласник РС" бр. 41/09... 9/16), прописано је да је привредно друштво или средња стручна школа, које врши оспособљавање кандидата за возаче, дужно да има у радном односу, на одређено или неодређено време, најмање једног испитивача за сваку од категорија возила за које правно лице врши оспособљавање. Одредбом члана 238. став 2. тачка 5) истог закона прописано је да испитивач, између осталог, мора испуњавати услов да му за последње две године није изречена заштитна мера забране управљања возилом. Према одредби члана 307. став 6. наведеног закона, ако се у надзору утврди да привредно лице које врши оспособљавање кандидата за возаче не обавља оспособљавање на савестан и прописан начин, да се прописане евиденције не воде тачно и на прописан начин или да се возачки испит не организује и не спроводи на савестан и прописан начин, Министарство унутрашњих послова може одузети дозволу.

Полазећи од цитираних прописа и како је у управном поступку утврђено да је једином испитивачу у радном односу код туженог ББ пресудом надлежног прекршајног суда дана 28.02.2014. године изречена заштитна мера забране управљања возилом у трајању од 30 дана, а што међу странкама није спорно, Врховни касациони суд налази да је оспорено решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекције полиције, Управе саобраћајне полиције од 08.07.2016. године, у свему правилно и на закону засновано. Ово стога што је, чланом 238. став 2. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, прописано да испитивач мора да испуни услов да му за последње две године није изречена заштитна мера забране управљања возилом. ББ је таква мера изречена 28.02.2014. године (са датумом правноснажности 19.09.2014. године), па он није могао у периоду од 19.09.2014. до 19.09.2016. године да обавља послове испитивача. Како је у том периоду обављао послове испитивача, правилан је закључак туженог органа да Привредно друштво за промет и услуге Ауто школа "АА" д.о.о. ... није организовало и спроводило возачки испит на савестан и

прописан начин и да су испуњени услови да му се може одузети дозвола применом члана 307. став 6. тачка 3) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Врховни касациони суд је ценио навод тужбе, поновљен у одговору на захтев за преиспитивање судске одлуке, да без обзира на то што је правоснажност акта о изрицању заштитне мере ББ заиста наступила 19.09.2014. године, његова правна дејства су отпочела тек након саопштења лицу на које се односи 23.03.2016. године од када он није учествовао у раду испитне комисије као испитивач, па је нашао да је без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења. Наиме, одредба члана 238. став 2. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописује рок везан за изрицање заштитне мере забране управљања возилом, а не за њено извршење. Стога, како је одредбом члана 202. Закона о безбедности саобраћаја на путевима регулисано извршење мере забране управљања моторним возилом, побијаном пресудом Управног суда се погрешно указује да треба имати у виду, односно да је од утицаја код одлучивања у конкретном случају, одредба става 4. овог члана којом је прописано да заштитна мера, односно мера безбедности, почиње да тече од дана када је возачу саопштена.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је нашао да је побијаном пресудом повређен закон, па је, на основу одредбе члана 55. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу првом диспозитива пресуде.

С обзиром на то да је захтев за преиспитивање судске одлуке уважен, Врховни касациони суд је, на основу члана 74. Закона о управним споровима сходном применом одредаба члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 87/18), одбио захтев противне странке за накнаду трошкова овог поступка, као у ставу другом диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 07.03.2019. године, Узп 61/2019

Записничар,
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа – судија,
Катарина Манојловић Андрић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић